

123
Nobilissime et Amplissime Domine.

260

Benignitas tua quae antehac litteras meas benevolenta
testificatione dignata est, fiduciam mihi praebet denique
exoscilandi manum tuam; et exhibendi subijciendique censurae
tuae Elegiam quam desiderio Hispaniarum Principis impendi
cum ijs quae Gevartius cenotaphio inscripsit et Lesso

124
Nobilis ac Praeclare Domine

261

ut audeam licet plane incognitus, amplissimam Dnationem tuam
litteris interpellare, facit singularis tua benignitas cuius
documentum Diodoro Tuldeno exhibuisti. hunc quidem
vultum itidem incognitum sua fama et propagata eruditio
tibi in tantum commendavit, ut sperari potuerit superesse
quo me ex fratre nepotem, utcumque ijs dotibus destitutum
patrocinio tuo insinuaret. hinc accessit incrementum
luctum quo acerbitas immaturi tati quo ipsum eripuit
nos oppressit. quantum publice privatimque desideretur
potius est tuo affectu quam meo stilo aestimari. equidem
que praecipua sunt, virtus, animus, ingenium, eruditio
viri Amp. me Dnat. tua cognita sunt. si quid ulterius
de habitu moribusque viri de modo valetudinis qua
extinctus est, deque integra ad extremum spiritum
constantia; deque m. s. qua mihi existissime commendavit
intelligere libet non gravate exponam ubi percepero
id Amp. me Dnat. tua ingratum non fore. Elogium
quod constitui epitaphio inserere censurae tuae submitto.
dubitare non licet quin animo isto tuo, plane candido
et tenaci necessitudinum, eam adhuc partem obtineat
qua suos licet immerito commendat ille quem nullo
congressu conciliante amicitia dignatus et continua
testificatione affectus prosecutus es. hinc exemplar
habemus potentissimam ad conciliandos animos esse
virtutem. hinc neque partium studia ipsorum belli
fragores; neque diversitatem circa cultus sacrorum
quidquam officere quin solidissima pulcherrima sanctis-
simaque sint vincula necessitudinis inter bonos.

insignis hic fructus rerum proclararum: cuiusq; virtutū
optimus patrus ad eas hortari me solebat: cum presentem
si gratularetur quod per eruditionem tibi, quem decus
saeculi nostri praeducebat, insinuatū esset. testifica-
batur maxime se facere benevolentiam erga ipsum tuam
et me eius consortem facere meditabatur. quod pro
impensissimo amoris eius erga me pignore amplexus
sum. itaq; statueram post vestra ipsi soluta accedere
ad osculandam manum tuam; exponendumq; quam
enixe commendari Amf. tua cupissent me-
moriam sui, et viduae, et trium liberorum superstitum,
horumq; omnium: sed hoc meum desiderium, omni
magistratus urbis Antwerpiae quod incitante et
promovente optimo patrio plebei, remoratur. interea
vir candidissimus mihiq; amicissimus Buijxius obtulit
patetacere litteris meis aditum ad Amplitudinem tuam
quam ego ansam avidissime arripio, humilissime rogas
ut placide digneris admittere volum quod Deum
est. max. per haec decurrentis anni auspicio ex
animo interfecto, ut te tuosq; omnes Deū multumq;
sorgilet et benedictionibus caelestibus cumulet. Ne
vero, vir prestantissime oro atq; obsecro ut salutaris
me succedere in aliquam partem gratia qua
dignatus es Diadorum tuum Tuldenum qui me
non alio quam filium affectu protecutus est: va-
me exemplo monitū et adjuvamento pertrahere
conabatur in suam virtutem eruditionemq;
si quis quide fructus obtigerit eo maxime nomine
eius erga me sollicitudini obstrictum me profi-
tebor si me dignum exhibere solvero in quem
tua erga ipsum benevolentia propagetur

Antwerpae 17.

123
Nobilissime et Amplissime Domine.

263

Benignitas tua quae antehac litteras meas benevolente
testificatione dignata est, fiduciam mihi praebet denique
exoscilandi manum tuam; et exhibendi subijciendae censurae
tuae Elegiam quam desiderio Hispaniarum Principis impendi
cum ijs quae Geovartius cenotaphio inscripsit et lasso

264
certe' solum me impendam ut efficere idoneum
me oiter qui sim

262

Nobilis et Graeciae Domine

Amplitudinis tuae

Humilissimus et ad obsequium
devotissimus tuus et servitor

Simonde Judoen

Antuerpia 17. Anni 1646

Sup. MSS.
No 111.

... cuiusq; intuitu
... solent. cum presentem
... tibi quem decus
... natus est. testifica
... tuam erga ipsum tuam
... tabatur. quod pro
... pignore amplexus
... la ipsi soluta accedere
... onendumq; quam
... tua cupiverit me
... liberorum superstitum
... desiderium omni
... quod incitante et
... remoratur. interea
... anis brevibus oblati
... ad Amplitudinem tuam
... rigo, humilissime rogamus
... volum quod Deum
... si anni auspicio ex
... omnes sui multumq;
... celestibus cumulet. Ne
... atq; obsecro ut saluam
... ralem gratia qua
... um. Pervenit qui me
... lectu prolecu' huius est: va
... quamento pertrahere
... tu' em' in ditionem
... gent eo maxime nomi
... obstruam me profi
... bere saluero in quem
... propagellum

Handwritten text at the top of the page, possibly a header or address, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in the upper section, consisting of several lines of cursive script.

Main body of handwritten text in the lower section, continuing the cursive script.

Handwritten signature or name, possibly 'Wm. ...', written in cursive.

Handwritten text at the bottom right of the page, possibly a date or a reference number.